

NIEUWSBRIEF

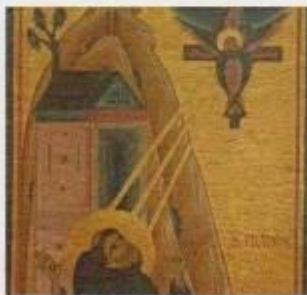
7 januari 2024

www.katholiekzaanstreek.nl

Zondagmiddag 14 januari om 14.30 uur zal Kok Klever afscheid nemen van als voorganger van de Doopsgezinden Gemeenten in de Zaanstreek. 33 Jaar geleden is hij begonnen als pastoraal werker in de Jozefparochie en vanaf 1993 in de parochie Wormerveer. Daarna ging hij werken als pastor / geestelijk verzorger in Heemskerk en groeide de verbondenheid met de Doopsgezinden.

UITNODIGING

Pastor Pauline van Zaalen van 1994 tot 2002 werkzaam als pastoraal werkster in de Zaanstreek met Assendelft als thuisparochie neemt dinsdagmiddag afscheid vanwege emeritaat. Na Assendelft ging zij werken bij huize St. Jacob (tegenover Artis) en de laatste jaren was zij pastor in Oostergouw en Guisveld.

En tenslotte neemt zondag 14 januari ook dominee Mirjam Sloots afscheid van de protestantse kerk aan de Parklaan De Ontmoeting.

Het wordt stil in de Zaan.

Kerststal Martelaren

Jaaroverzicht

Het jaar 2023 was het eerste jaar dat we verlost waren van de beperkingen die het coronavirus aan het sociale leven gaf.

Maar we merkten wel dat er mensen zijn die het nog niet aandurven om weer aan het gemeenschappelijke leven deel te nemen en mensen die we kwijt zijn geraakt na het verlaten van ons kerkgebouw.

Begin van dit jaar verschijnen twee documentairefilms over wat het doet wanneer je kerkgebouw wordt verlaten.

De mensen van Kerkweg tv hebben dat mooi en betrokken weer gegeven.

We hebben ook geprobeerd om aan ons samenkomen hier in de Pinkzaal nieuwe invulling te geven in ons parochie zijn.

We keken op een zondagmorgen na de viering naar de film gemaakt in opdracht van de paus waar de gevolgen van klimaatverandering zichtbaar en voelbaar werden.

In de veertigdagentijd was er een sobere maaltijd (nu zonder corona).

en sinds dit najaar houden we op de 1^e dinsdag van de maand een koffie inloop.

en natuurlijk waren er dit jaar weer de Paasbrunch. en voor Kerstmis was er weer de gezellige kerstmiddag hier.

We werden aan het begin van dit jaar ook opgeschrikt door het aangekondigde vertrek van pastoor Floris Bunschoten.

Je weet wat je hebt en je moet altijd maar weer afwachten wat je krijgt.

Begin maart was er in een steenkoude Bonifatiuskerk. (de deuren stonden wijd open, want buiten was het warmer dan binnen) een indrukwekkende installatieviering.

Sommigen vonden het indrukwekkend omdat er wel 20 priesters zaten.

Ik vond het indrukwekkend omdat de kerk geheel gevuld was met actieve parochianen uit alle Zaanse parochies.

Het was te lang geleden dat iedereen zo bij elkaar was.

Onze nieuwe pastoor George Paimpillil, velen noemen hem gemakshalve pastoor George ontpopt zich als een toegankelijke pastoor

Hij is het die de scheiding die er was tussen parochies waar altijd eucharistie was en parochies waar dat bijna nooit was op hief.

We zijn nog steeds heel blij en dankbaar dat pater Gerard Noom, nu in zijn 90^e levensjaar nog steeds zo blijmoedig naar de Zaanstreek blijft komen.

Maar ook goed dat we als Zaanse parochies onze rijkdom, maar ook onze schaarste eerlijker delen.

In februari was er weer een oecumenische viering in de Kogerkerk, waar ons koor Marbosko de gezangen ondersteunde.

Het kerkenpad ging dit jaar naar Schiedam.

De deelnemers aan de dag dat de bus Koog aan de Zaan aandeed waren de gelukkigsten wat het weer aangaat: zon, blauwe luchten en zomerse temperaturen.

De eerste dag werden we geteisterd door de storm Polly, en de laatste dag heeft het de hele dag geregend.

Er zijn mensen die dan roepen: je krijgt wat je verdient, maar daar ben ik het niet mee eens.

In de zomer gingen we ook met een bus vol naar de Martelaren van Gorcum om te zien waar het schilderij van de Martelaren van Gorcum een plaats had gekregen.

We werden gastvrij ontvangen. Het kerkbezoek verdubbelde door onze aanwezigheid.

En na afloop was er koffie en veel (lekkere) broodjes.

Daarna maakten we een rondvaart door de grachten.

Verschillende parochianen merkten op dat ze ook wel wilden zien waar de andere voorwerpen uit onze kerk terecht zijn gekomen.

Over het kerkgebouw stond onlangs in de krant dat het opnieuw te koop staat.

We hebben hier warme dagen beleefd in de Pinkzaal met de ochtendzon op de ramen.

We beleefden ook een gezellige barbecue waar we met velen hier buiten op het plein hebben gezeten.

De volgende dag onthulden we ons nieuwe jaarthema ontmoeten

In de Zaanse parochies werden duizenden kilo's kleding ingezameld en in december was er de traditionele kerstpakketten actie.

Er is dit jaar slechts één uitvaart van een parochiaan van de Martelaren geweest.

In maart moest Piet van Leeuwen zijn leven overgeven.

Vele jaren heeft Piet van harte en met grote inzet zich gegeven aan onze parochie.

Dat er één uitvaart was zegt iets over de vitaliteit van deze gemeenschap, maar ook dat voor vele mensen de band met de kerk minder is geworden.

Zo was er geen dopeling vanuit de parochie en geen vormeling in 2023.

Wel was er één huwelijk begin januari in de Petruskerk van de dochter van Ton Winters Patricia en Steven.

We namen dit jaar ook dankbaar afscheid van Annemarie Dijkers als voorgangster in onze Zaanse parochies en met name van haar jarenlange betrokkenheid bij de Martelaren.

Bijzonder is het dat we in onze knusse Pinkzaal vaak helemaal vol zitten en vaak een nog hogere bezettingsgraad bereiken dan 100%.

Ook tijdens de energiecrisis van deze winter zaten we er altijd warmpjes bij. Er werd wel eens met jaloerse ogen gekeken.

Punt van zorg is nog steeds de toekomst van ons samen komen hier op deze plaats.

Onze pastoor George vindt het belangrijk dat er plaatsen zijn waar mensen kunnen samenkomen om God en elkaar te ontmoeten.

Dank, veel dank aan alle mensen die dit jaar onze gemeenschap trouw zijn geweest, die tezamen bent gekomen om te danken, om te luisteren en te zingen. voor alle inzet, daar zijn we ontzettend rijk mee.

En hopen er ook in 2024 op te mogen rekenen.

Matthé Bruijns.

Hier nog wat foto's van de kerststallen in de Petruskerk.

Met dank aan allen die hun stal ter beschikking hebben gesteld.
En zo loop het zogenaamde kerstverhaal bij Matteus af.
Koning Herodes merkt dat de magiërs via een andere weg naar huis zijn terug gekeerd.

*Toen verscheen aan Jozef in een droom een engel van de Heer, die zei:
'Sta op, neem het kind en zijn moeder mee en vlucht naar Egypte,
en blijf daar tot ik u waarschuw.
Want Herodes staat het kind naar het leven.'
Hij stond op en nam nog die nacht met het kind en zijn moeder de wijk naar Egypte,
en bleef daar tot de dood van Herodes,
opdat vervuld zou worden wat door de Heer
bij monde van de profeet gezegd is:
Uit Egypte heb Ik mijn Zoon geroepen.*

Dit beeldje stond bij ons thuis op de schoorsteen wanneer de kerststal weer was
opgeruimd.
Het staat nu in de vensterbank van het bovenraam van mijn werkkamertje.

*Toen Herodes zag dat hij door de magiërs misleid was,
werd hij woedend.
Hij liet in Betlehem en heel de omgeving alle jongetjes van twee jaar en jonger
ombrengen, overeenkomstig de tijd die hij van de magiërs had gehoord.
Toen werd vervuld wat bij monde van de profeet Jeremia gezegd is:
In Rama werd een stem gehoord, een hevig gejammer en geklaag.
Rachel jammert om haar kinderen en ze wil niet getroost worden, want ze zijn er niet
meer.*

En zo wordt God metgezel en medelijdende met al die vluchtelingen door de eeuwen
heen tot op de dag van vandaag.
Hoezo een verhaal van lang geleden ....